

βιβλία που προάγουν
την **ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ**
νοημοσύνη

Γιολάντα Τσορώνη-Γεωργιάδη

ΟΙ ΖΟΓΡΑΦΙΕΣ της Καλοσύνης

Εικονογράφηση
Ναταλία Καπατσούλια

Η καλοσύνη
είναι μεταδοτική!

 Σαββάλας
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τα παιδιά είναι πολύ χαρούμενα.

«Γιούπι! Πάει κι η Παρασκευή»
φωνάζει ο Αντρέας.

«Σάββατο και Κυριακή
θα χορτάσουμε παιχνίδι»
χειροκροτεί ο Μάνος.

«Εμείς θα πάμε εκδρομή
στο βουνό. Μου αρέσει
να περπατάω στο δάσος»
λέει η Κατερίνα.

Η κυρία Άντα η δασκάλα
κοιτάζει με αγάπη τα παιδιά.

«Εμείς θα πάμε να δούμε τη γιαγιά μου.
Θα έχει φτιάξει και το αγαπημένο μου γλυκό»
χοροπηδάει ο Νικόλας.

«Εγώ θα παίξω ποδόσφαιρο
με τους φίλους μου»
πανηγυρίζει ο Πέτρος.

«Κι εγώ θα χορτάσω χορό
στο πάρτι του αδερφού μου»
λέει η Αγγελική.

«Κυρία, κυρία... Ελάτε να δείτε»
φωνάζει η Ιωάννα από το παράθυρο.

Η δασκάλα πάει κοντά της.
Μαζεύονται γύρω και τα παιδιά.

Στο πεζοδρόμιο απέναντι
δυσω αδεσποτάκια
τρίβονται στα πόδια
μιας γειτόνισσας.

«Τους έβαλε φαγητό και νερό.
Να εκεί στις ταΐστρες!
Την είδα» λέει το κορίτσι.

«Χμμ... Και τι νομίζετε;
Χαίρονται τα σκυλάκια άραγε;»
ρωτάει η δασκάλα τα παιδιά.

«Μα... κοντεύει
να ξεκολλήσει η ουρά τους
από το κούνημα»
λέει ο Μάνος
και ξεκαρδίζονται
στα γέλια όλοι.

Δίπλα στα σκυλάκια
ήρθαν την ώρα κείνη και δυο γατάκια.
Η γυναίκα συμπληρώνει
στα δοχεία τροφή.

Τα ζωάκια μασουλάνε
το ένα δίπλα στο άλλο ευχαριστημένα.

«Για ελάτε»
καλεί κοντά της
η δασκάλα τα παιδιά.

«Αυτή η κυρία που είδαμε
μου έδωσε μια ιδέα».

«Τι ιδέα;» ρωτάει
ο Βαγγέλης.

«Άκουσα πως το Σαββατοκύριακο σχεδιάζετε να κάνετε
πράγματα που θα σας δώσουν χαρά. Σωστά;»

«Ναι!» χτύπησε η τάξη παλαμάκια.

«Τι θα λέγατε λοιπόν να κάνετε και κάτι
που θα δώσει χαρά στους άλλους;
Να δείξετε **καλοσύνη** δηλαδή,
όπως αυτή η γυναίκα έξω».

«Μα... εμείς είμαστε μικροί»
ξαφνιάστηκε ο Βαγγέλης.

«Δε χρειάζεται να είναι κανείς μεγάλος για να δώσει τη χαρά»
λέει η κυρία Άντα. «Κι εσείς τα παιδάκια μπορείτε να πείτε
μια καλή κουβέντα, να βοηθήσετε, να είστε ευγενικοί».

Τα παιδιά κοιτάζουν
τη δασκάλα με απορία.

«Ας κάνουμε κάτι μαζί
για να καταλάβετε»
τους χαμογέλασε.
«Ποιος θέλει να γεμίσει
αυτό το μπουκάλι με νερό;»

Όλα σήκωσαν ανυπόμονα το χέρι.
Πήγε τελικά ο Άγγελος.

Όταν το έφερε, η κυρία Άντα
βάδισε ως τη γωνία της τάξης.
Στάθηκε δίπλα στο μεγάλο φυτό
που στόλιζε την αίθουσα.

Τα παιδιά έκαναν κύκλο γύρω της.

«Το Σαββατοκύριακο που θα μείνει μοναχό
θα διψάσει το καημένο.
Ποιος θέλει να το ποτίσει;»

Εγώ! Εγώ! Εγώ!
φώναξαν τα παιδιά.

«Είδετε λοιπόν; Όλοι μπορούμε να κάνουμε μια πράξη καλοσύνης.
Και πώς το φυτό θα μας δείξει τη χαρά του;
Αυτό δεν έχει ουρά για να κουνήσει».

«Θα βγάλει κι άλλα φύλλα»
είπε η Μαρία.

«Και λουλούδια να ομορφύνει η τάξη μας»
συμπλήρωσε η Αλίκη.

«Σωστά, σωστά»
τις χάιδεψε η δασκάλα.

«Τι λέτε λοιπόν;
θα προσπαθήσουμε μες στο Σαββατοκύριακο
να δώσουμε χαρά σε κάποιον;»
ρώτησε μετά.

«Ναι!» φώναξαν τα παιδιά.

«Να ζωγραφίσουμε κιόλας
αυτό που θα κάνουμε, κυρία»
ρώτησε ο Γιαννάκης.

«Απίθανη ιδέα!»
ενθουσιάστηκε η δασκάλα.

Χτύπησε το κουδούνι. Τα παιδιά χαιρέτησαν και έφυγαν.

Τη Δευτέρα οι μαθητές έφεραν
να δείξουν τις ζωγραφιές τους.

Η Αλίκη βοήθησε τον αδερφό της
να κουμπώσει τη ζακέτα του.

Ο Βαγγέλης πήρε τηλέφωνο
έναν φίλο του που ήταν άρρωστος.

Η Μαρία είπε στη μαμά της
πόσο την αγαπά
και τη γέμισε φιλιά.

Η Ναταλία έδωσε
τη θέση της στο λεωφορείο
σε μία ανήμπορη γιαγιά.

Η Αγγελική διάβασε ένα βιβλίο
στη μικρή της αδερφούλα.

Ο Πέτρος άνοιξε την πόρτα
του ασανσέρ σε μία κυρία
που ήταν φορτωμένη.

Ο Νικόλας έκανε παρέα
στον παππού του
που ήταν μόνος.

Ο Άγγελος και ο Γιαννάκης
πότισαν τα δέντρα του κήπου τους.

Η Κατερίνα έριξε ψίχουλα
στον κήπο για να φάνε
τα πουλάκια.

Ο Μάνος έφτιαξε
μια ωραία ζωγραφιά
για τον μπαμπά του.

Η Ιωάννα βοήθησε
τη γιαγιά να στρώσει το κρεβάτι της.

«Μηπράβο, παιδιά!»
χειροκρότησε η δασκάλα.
«Μία καλή κουβέντα που λέμε,
μια μικρή βοήθεια που δίνουμε
κάνει χαρούμενους τους άλλους
κι εμάς μαζί».

«Να κρεμάσουμε
τις ζωγραφιές μας στο φυτό, κυρία.
Σαν στολίδια» πρότεινε η Αγγελική.

Συμφώνησε
η δασκάλα.
Χάρηκαν
τα παιδιά.

Μόνο ο Αντρέας ήταν λυπημένος.
Δεν είχε **τίποτα, τίποτα**.
Ούτε να πει ούτε να δείξει.

«Εγώ, κυρία,
δε βγήκα από το σπίτι.
Η μαμά μου ήταν άρρωστη
και ο μπαμπάς δούλευε
πολλές ώρες.

Έπρεπε να την προσέχω.
Ετσι, δεν πρόλαβα
να κάνω κάτι καλό».

«Τι έχει η κυρία Ειρήνη»
ενδιαφέρθηκε να μάθει η δασκάλα.

«Δεν ξέρω. Όλο νερό μου ζήτηγε
να πiei τα φάρμακά της.

Μετά καθόμουν ώρες πολλές κοντά της,
της χάιδευα τα μαλλιά και
της τραγουδούσα σιγανά».

«Και ύστερα από αυτά,
λες πως δεν έκανες κάτι καλό;»
αγκάλιασε τον Αντρέα η κυρία Άντα.
«Έδωσες μεγάλη χαρά στη μαμά σου
με τη φροντίδα και την **αγάπη** σου».

«**Η αγάπη** είναι πάντα
το καλύτερο φάρμακο»
λέει η γιαγιά μου»
θυμήθηκε η Ιωάννα.

«Κυρία, να φτιάξουμε μια κάρτα
να τη στείλουμε στη μαμά του Αντρέα»
ρώτησε ο Βαγγέλης.

«Καλοσύνη σου
που το σκέφτηκες»
τον παίνεψε η δασκάλα.

Έε λίγο τα παιδιά έπιασαν να ζωγραφίσουν την κάρτα.
Η δασκάλα έγραψε τα λόγια.

Πέρασε ένας μήνας από τότε και...

...η μαμά του Αντρέα έγινε καλά.
Πήγε στο σχολείο με δωράκια για τα παιδιά.
Ήθελε να τα ευχαριστήσει
για την κάρτα που της είχαν στείλει.

Χαρά που έκαναν όλα!
Ο Αντρέας φούσκωνε
από περηφάνια.

«Μαμά,
έλα να σου δείξω
τις ζωγραφιές
που σου 'λεγα»
την τράβηξε
στη γωνία
της αίθουσας.

«Τι ωραίες!»
δαύμασε η κυρία Ειρήνη.

«Τα παιδιά, πολλές μέρες τώρα,
ζωγραφίζουν ό,τι καλό κάνουν
και κρεμάνε τις ζωγραφιές τους στα κλαδιά»
είπε η κυρία Άντα.

«Μα αυτό είναι καταπληκτικό!»
δαύμασε η μαμά του Αντρέα.

Ύστερα

ζήτησε την άδεια να τραβήξει φωτογραφίες.
«Είμαι δημοσιογράφος» εξήγησε στη δασκάλα.
«Αν δε σας πειράζει, θα ήθελα να γράψω
γί' αυτό στην εφημερίδα όπου εργάζομαι».

Τρεις μέρες μετά...

Οι ζωγραφιές της καλοσύνης
απλώνονταν στις σελίδες της εφημερίδας.
Έτσι, κόσμος πολύς έμαθε
για τις καλές πράξεις των παιδιών.

Δάσκαλοι και μαθητές από άλλα σχολεία
κι *άλλα* κι *άλλα* μετά
ακολουθήσαν το παράδειγμά τους και

άρχισαν να κρέμουν στα δέντρα ζωγραφιές
με ό,τι καλό έκαναν.

Σε μερικά χρόνια
τα κλαδιά της καλοσύνης
απλώθηκαν παντού
κι η πόλη γέμισε
από ανθρώπους
που *έδιναν* και *έπαιρναν* χαρά.

